

□ **Епископ западноамерички Максим Васиљевић дирљивом посланицом се опростио од владике Атанасија Јевтића.**

Најпре је објаснио које су две кључне личности обликовање Атанасија Јевтића који је годинама био узор многим.

“Владика је, као што су то о њему неки већ рекли и записали, био човек оштрих речи и меког срца. У обликовању његове личности засигурно су учествовали многи, али сам поприлично сигуран да су две личности на том путу одиграле посебну улогу. Прва је његова мајка Савка, без које је физички остао када је имао само петнаест година. Када год би је споменуо, а чинио је то често, његов глас би био испуњен нежношћу сирочета које жезне за крилом мајке. Мислим да је тај губитак у великој мери одредио његов пут и продубио исконску људску глад, глад за небеским родитељством, глад која је тињала у њему од најранијег детињства, од момента када је међу књигама свој убијеног стрица свештеника Милоша Јевтића угледао корице на којима је писало ‘књига о Богу који је постао човек’ и којом приликом га је, како је казивао, ‘одједном прожела нека струја’... Друга личност је свакако личност његовог Аве, оца Јустина Поповића, кога је помињао јутром и вечером сваког дана, и у готово сваког прилици. Колика је само њихова радост у овом часу, када заједно са митрополитом Амфилохијем и свима светима у пуноћи заједништва живе своју љубав у загрљају Христовом, то они знају”.

